

ninger. Da de fortrolige oplysninger i langt overvejen- de grad hidrører fra forsikringselskaberne, vil det være mest korrekt og sikrest, at det er det pågældende selskab selv, der meddeler oplysningerne til tredje- mand. Oplysninger om et forsikringselskabs kunder kan kun videregives med disses samtykke.

Afgrænsningen af, om der foreligger samtykke, er vanskelig. Dette gælder naturligvis særligt, hvor sam- tykke ikke er givet udtrykkeligt, men stiltiende. Et samtykke kan ligeledes gives til såvel videregivelse af alle oplysninger i en sag, som til videregivelse af en enkelt eller enkelte oplysninger.

Et samtykke kan ofte have karakter af en anmod- ning om Finanstilsynets bekræftelse et givent forhold eksempelvis over for pressen. I en sådan situation vil et samtykke til, at tilsynet kan videregive en enkelt el- ler enkelte oplysninger - taget ud af en større sammen- hæng - kunne give et ufuldstændigt eller forvrænget billede af en sag eller et begivenhedsforløb. Finanstil- synet vil som udgangspunkt ikke have mulighed for at fremkomme med supplerende eller korrigerende op- lysninger.

En anden tænkelig følge af samtykke er den situati- on, hvor et selskab og en kunde giver samtykke til vi- deregivelse af fortrolige oplysninger og andre føler sig presset til at gøre det samme.

Det er ikke utænkeligt, at dette vil kunne påvirke selskabernes ledelse til at vise tilbageholdenhed med hensyn til de oplysninger, der gives Finanstilsynet til brug for tilsynsvirksomheden. Det vil især kunne af- holde selskaberne fra af egen drift at videregive rele- vante oplysninger til Finanstilsynet.

Det foreslås på denne baggrund, at forsikringssels- skaber ikke skal kunne give samtykke til, at Finanstil- synet kan videregive fortrolige oplysninger.

I stk. 3 er foretaget en præcisering af, at Finanstilsy- net af egen drift i årsberetning m.v. i summarisk eller sammenfattende form kan offentliggøre oplysninger. Det afgørende er, at det enkelte selskab eller dets kun- der ikke kan identificeres.

Stk. 4 hidrører fra artikel 16 i tredje skadesforsik- ringsdirektiv og artikel 15 i tredje livsforsikringsdi- rektiv. Bestemmelsen svarer med visse præciseringer til den gældende § 240 c, stk. 2, nr. 2, i lov om forsik- ringsvirksomhed, der sikrer, at parterne i en civil rets- sag kan få udleveret fortrolige oplysninger fra Finans- tilsynet, når forsikringselskabet er erklæret konkurs.

EU-begrebet »likvidation ved domstolskendelse« finder ikke i den danske lovgivning og vil derfor ikke kunne anvendes i praksis. Det er derfor fundet mest korrekt at udtage dette begreb af lovteksten.

Det er endvidere præciseret, at oplysninger om kun- ders forhold ikke kan videregives, samt at fortrolighe- den med hensyn til oplysninger om tredjemand, der medvirker i forsøg på at redde selskabet, også gælder efter at denne medvirken er ophørt. Bestemmelsen svarer til den administrative praksis på området, og fremgår nu af et særskilt stykke.

Stk. 5 indeholder regler om de særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger. Rækkefølgen i bestemmelsen er systematiseret, idet man har samlet først de tilfælde, hvor der kan videre- gives fortrolige oplysninger til danske myndigheder m.v. (nr. 1-11), derefter myndigheder m.v. inden for EU- og EØS-samarbejdet (nr. 12-13) og endelig myn- digheder i tredjelande (nr. 14).

Bestemmelsen om, at tilsynet under visse omstæn- digheder kan videregive fortrolige oplysninger til par-terne i en civil retssag, fremgår nu af et særskilt stk. 4. Begrundelsen herfor er, at bestemmelsen er atypisk i forhold til de i stk. 5 opregnede undtagelser, da der ikke er tale om en myndighed eller lignende.

Herudover er der i stk. 5 sket en præcisering i en- kelte bestemmelser og der er indføjet 3 nye bestem- melser (nr. 1, 8 og 9).

Nr. 1 gennemfører dele af artikel 16 i tredje skades- forsikringsdirektiv og artikel 15 i tredje livsforsik- ringsdirektiv. Ændringen foreslås på baggrund af ved- tagelsen af lov nr. 414 af 26. juni 1998 om ændring af lov om værdipapirhandel m.v. og forskellige andre lo- ve.

I denne lov præciseres det med en ændring af væ- rdipapirhandelslovens § 83, stk. 2, 1. pkt., at Fondsrå- det er et uafhængigt, kollegialt råd.

Vedtægelsen af lov nr. 414 har derfor betydet, at det er nødvendigt at udnytte direktivets hjemmel til at etablere en adgang for tilsynsmyndigheder til at ud- veksle oplysninger indbyrdes.

Nr. 2 svarer til gældende praksis. I bestemmelsen præciseres det, at fortrolige oplysninger kan videregives i forbindelse med efterforskning og strafforføl- gning af strafbare forhold, der er omfattet af straffelo- ven eller tilsynslovgivningen, det vil sige de love, som administreres af Finanstilsynet.

Den gældende bestemmelse omfatter forhold, der er omfattet af straffelovgivningen. Det er uklart, hvad der forstås ved udtrykket straffelovgivningen. Hertil kommer, at den gældende bestemmelse synes at for- udsætte, at der utvivlsomt foreligger en overtrædelse.

Afgørelse af, om der foreligger en overtrædelse af tilsynslovgivningen eller straffeloven, kræver ofte en grundig efterforskning og bevisbedømmelse, førend det endeligt kan fastslås, at en overtrædelse foreligger.